

РЕШЕНИЕ

№ 7847

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3640** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. И. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет.3, ап.7, срещу Заповед № РТР21РД56-75 / 19.03.2021 г. на Кмета на Район „Т.“, с която на основание чл.46, ал.1 и ал.2 от Наредбата на Столичния общински съвет за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община / НСОСУОПОЧТСО/, нарежда да се изпълни принудително преместване на излязло от употреба моторно превозно средство „А.“ с регистрационен [рег.номер на МПС], цвят зелен, собственост на жалбоподателката, паркирано върху терен общинска собственост с местоположение[жк], [улица]на паркинга на мотописта.

Жалбоподателката, чрез адв. Р. смята, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно – производствените правила, при противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, представляваща основания за отмяна по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Смята, че заповедта е издадена в нарушение на чл.35 от АПК, тъй като в подадено в производството възражение е уведомила административния орган, че съпружеската имуществена общност върху автомобила е била прекратена и съответно се е превърнала в дялова такава между нея и бившия ѝ съпруг след развода им през 2009 г. Сочи, че автомобилът не се намира в нейна фактическа власт вече повече от десет години и съгласно чл.80, ал.1 от Закона за собствеността нейната S ид.ч. от автомобилът е придобита по давност бившия ѝ

съпруг. Иска заповедта да бъде отменена, както и да ѝ бъдат присъдени сторените в производството разноски.

Ответникът, Кметът на Район „Т.“, чрез процесуален представител юрк. С., оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразността на оспорената заповед, като сочи, че в заповедта по отношение на собствеността на автомобила е посочена информацията, фигурираща за него в официалния регистър на СДВР, според който автомобилът е регистриран на нейно име. Соци, че М. В. е уведомен за започване на административното производство и съставения констативен протокол и смята, че при наличието на съсобственост по отношение на неделима вещь, каквато е автомобилът, между съсобствениците възниква солидарност, като по аргумент от разпоредбите на чл.121 и чл.122 от Закона за задълженията и договорите административният орган има възможност да насочи изпълнението към който и да е от тях. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Конституируваният като заинтересована страна М. Г. В., редовно и своевременно уведомен, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата, нито депозира такава в срок.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от заинтересовано лице и в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, както и въз основа на извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Приложимата в случая уредба е съгласно Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община /НУОПОЧТДО/, издадена от Столичен общински съвет /приета с Решение № 364 по Протокол № 84 от 25.06.2015 г., изм. и доп. - Решение № 759 по Протокол № 44 от 23.11.2017 г., изм. - Решение № 5922 от 8.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13606/2016 г., VI о., изм. - Решение № 2021 от 13.04.2020 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11814/2019 г., потвърдено с Решение № 174 от 7.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7820/2020 г., шесто отделение, изм. - Решение № 1660 от 6.03.2020 г. на АССГ по адм. д. № 2670/2019 г., XX тричленен състав, оставено в сила с Решение № 1558 от 5.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7823/2020 г., шесто отделение, изм. и доп. - Решение № 136 по Протокол № 30 от 18.03.2021 г., в сила от 26.03.2021 г./, като с оглед датата на издадения административен акт – 19.03.2021 г., е приложима редакцията на същата преди последното ѝ изменение.

Съгласно чл.46, ал.5 от НУОПОЧТДО, компетентен на издаде заповедта е Кметът на Столична община или упълномощено от него лице. Като издадена от Кмета на Район „Т.“, упълномощен със Заповед № СО15-РД09-961 / 28.05.2015 г. на Кмета на Столична община, заповедта е постановена от компетентен административен орган.

Същата е издадена в изискуемата мотивирана писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК. Следва да се отбележи, че мотивите на акта се съдържат освен в неговите текстове и в предхождащата издаването му административна

преписка.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност на основание на чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Настоящият състав намира, че в административното производство по издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да са основание за отмяната ѝ по чл.146, т.3 от АПК. Съгласно чл. 46, ал.1 – ал.5 от НУОПОЧТДО, в приложимата ѝ към датата на издаване на заповедта редакция, кметовете на районите назначават комисия с представители на Столичен инспекторат, районната общинска администрация и РУ на СДВР за установяване на ИУМПС, собствеността на терена и собствеността на ИУМПС. На установените ИУМПС се залепва стикер - предписание за преместване на ИУМПС, съгласно образец - Приложение № 1 към Наредбата. Комисията съставя констативен протокол за техническото състояние на МПС в 3 екземпляра, съгласно образец - Приложение № 2, в който се отбелязва датата на поставяне на стикер-предписание. Собствениците на ИУМПС се уведомяват по реда на АПК, като при поискване от собственика или от упълномощено от него лице, им се предоставя екземпляр от протокола. С поставянето на стикер-предписание за преместване на ИУМПС, започва да тече тримесечен срок за преместване на МПС. Преместването на ИУМПС на друго място общинска или държавна собственост, не спира изпълнението на предписанието. В случай, че в тримесечният срок собственикът не е изпълнил предписанието, въз основа на констативния протокол за техническото състояние на МПС, кметът на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика на ИУМПС.

Горната процедура е спазена.

Налице е назначена със Заповед № РД-09-2-9 / 19.01.2015 г., допълнена със Заповед № РТР19-РД56-179 / 17.07.2019 г., впоследствие заменена със Заповед № РТР21-РД91-3 / 28.01.2021 г. на Кмета на Район „Т.“ постоянна комисия в състав от служители на районната администрация, Столичен инспекторат и 4-то РУ на СДВР.

На 10.07.2020 г. е съставен Констативен протокол № 019391 от членове на тази комисия, която констатира местонахождението на лек автомобил марка А., цвят зелен с регистрационен [рег.номер на МПС] , намиращ се на [улица]на паркинга на мотописта, който е с изтекъл годишен технически преглед. В протокола е отразен и на място е залепен на предното стъкло на автомобила стикер № 018722 с предписание за преместването му в тримесечен срок.

След изтичане на този срок е извършена повторна проверка и е съставен нов Протокол от № 019296 / 2010.2020 г., в който се констатира това обстоятелство.

Изискана е изискана е информация от 04-то РУ на СДВР за регистрирания собственик на автомобила, която е получена с писмо вх.РТР20-ДИ04-266 / 16.11.2020 г. Според получената справка автомобилът е регистриран на името на жалбоподателката Д. И. Н., като е посочен и нейният адрес.

Същата е била уведомена за производството с писмо изх. № РТР20-ГР94-2098 / 04.12.2020 г. от Кмета на район „Т.“, като е уведомена, че е съставен и констативния протокол на основание чл.46, ал.1 и ал.2 от НУОПОЧТДО за лек автомобил марка А., цвят зелен с регистрационен [рег.номер на МПС] , който е излязъл от употреба. Писмото е получено от жалбоподателката на 11.12.2020 г.

С писмо вх. № РТР20-ГР94-2098 / 17.12.2020 г. г-жа Н. сочи, че автомобилът е придобит по време на брака ѝ с М. Г. В., като след прекратяването му с решение от 13.07.2009 г. на СРС автомобилът е останал обикновена съсобственост между бившите съпрузи. Соци, че автомобилът не се намира в нейна фактическа власт и не разполага с ключове и документи, поради което не би могла да го премести.

Бракоразводното съдебното решение не е приложено към отговора на г-жа Н., но се представя и е прието като доказателство по делото в заседание на 14.07.2021 г. От решение № III-25-77 / 09 от 13.07.2009 г. по гр.д. № 1007 / 2009 г. на СРС, III ГО, 90 състав е видно, че бракът между Д. И. В. и М. Г. В. се прекратява и се утвърждава постигнатото между тях споразумение, като по отношение на придобитите по време на брака МПС-та, вкл. и процесния лек автомобил същите остават в обикновена съсобственост при равни квоти – по S ид.ч..

С писмо изх. № РТР20-ГР94-2098 от 13.01.2021 г. от Кмета на район „Т.“, е уведомен и другият съсобственик на автомобила М. Г. В., че е съставен и констативния протокол на основание чл.46, ал.1 и ал.2 от НУОПОЧТДО. Писмото е получено от него на 18.01.2021 г.

Заповедта е издадена след като е изтекъл тримесечният срок за доброволно преместване, който тече от датата на залепване на стикера с предписанието върху самия автомобил, и след като и двамата съсобственици са били уведомени за производството.

Съдът счита, че административният орган правилно е приложил и материалния закон и заповедта е издадена в съответствие с целта на нормативния акт, поради което не е налице основание за отмяна и съгласно чл.146, т.4 или т.5 от АПК.

Съгласно §1, т.1 от ДР на Наредбата за излезли от употреба моторни превозни средства, /приета с ПМС № 11 от 15.01.2013 г., обн., ДВ, бр. 7 от 25.01.2013 г., в сила от 25.01.2013 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.11.2013 г., в сила от 1.11.2013 г., изм., бр. 60 от 22.07.2014 г., в сила от 22.07.2014 г., бр. 57 от 28.07.2015 г., в сила от 28.07.2015 г., изм. и доп., бр. 30 от 15.04.2016 г., в сила от 16.06.2016 г., изм., бр. 9 от 26.01.2017 г., изм. и доп., бр. 47 от 5.06.2018 г., бр. 60 от 20.07.2018 г., бр. 37 от 21.04.2020 г., бр. 2 от 8.01.2021 г./, в приложимата ѝ редакция, към издаване на заповедта, "Излязло от употреба моторно превозно средство" е „отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУО, в т.ч.: а) моторно превозно средство с прекратена регистрация, за което има изрично писмено уведомление от лицензиран застраховател, съгласно чл. 18а, ал. 2, т. 1 от Наредба № I-45 от 2000 г.; б) моторно превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. или съгласно чл. 38 от Наредба № Н-32 от 2011 г. за повече от две години от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; в) изоставено регистрирано МПС.“

В случая, процесният автомобил е квалифициран като "Излязло от употреба моторно превозно средство" / ИУМПС/ на основание б. „б“ от горната разпоредба поради незаверен за повече от две ГТП. Това обстоятелство не се оспорва от нито една от страните, като нито един от съсобствениците на автомобила не представят нито пред административния орган, нито в настоящото съдебно производство доказателство за противното.

Съгласно чл. 44, ал.1 от НУОПОЧТДО „Собственикът на ИУМПС е длъжен да го съхранява в имот частна собственост“, а чл.47, т.1 от Наредбата забранява

разполагането на ИУМПС в имоти общинска и държавна собственост.

По делото не е спорно и, че автомобилът се е намирал в имот – публична общинска собственост – [жк], [улица]на паркинга на мотописта, която е такава по силата на самия закон – чл.2, ал.1, т.1 и чл.5б, ал.2 от Закона за общинската собственост.

След като е налице ИУМПС, което е разположено върху общински имот и след изтичане на тримесечният срок за доброволно преместване собственикът му не е предприел действия за това, процесната заповед е издадена при наличието на посоченото в чл.4б, ал.5 от НУОПОЧГДО правно основание, поради което следва да се приеме, че е издадена в съответствие с материалния закон.

Вярно е, че заповедта е издадена за принудително преместване на ИУМПС, като в нея като собственик е посочена само г-жа Д. Н.. Същата фигурира като такава в официалните регистри на СДВР, освен това по делото се установява, че именно тя, макар и не еднолично, е собственик на автомобила. Обстоятелството, че автомобилът е съсобствен между нея и М. В. не прави заповедта незаконосъобразна, доколкото предписанието за доброволно преместване е поставено върху самия автомобил, съгласно обсъдените по-горе правила, а в производството са участвали и двамата съсобственици, като са били уведомени за съставения протокол и нито един от тях не е предприел изискуемото поведение.

Независимо, че само г-жа Н. е посочена като собственик на автомобила в оспорваната заповед, доколкото действително изпълнението дължи всеки един от съсобствениците като собственици на неделима вещ, съответно солидарни длъжници по смисъла на чл.121 и чл.122 от ЗЗД, то в случай, че се пристъпи към изпълнение на заповедта / т.е. при влизането ѝ в сила автомобилът все още не е преместен или продаден на рециклираща компания/ и възникне задължение от съсобствената вещ, всеки един от съсобствениците може да търси от другия попадащата му се част от задължението, в случай, че го е платил изцяло, още повече, че М. В. е страна както в административното, така и в настоящото съдебно производство.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателката, че автомобилът бил придобит по давност от бившия ѝ съпруг със самия факт на владението му, тъй като придобивната давност не се прилага служебно. За този придобивен способ е нужно конкретно изявление от лицето, което счита, че е придобило по давност, и то в конкретно нотариално производство, завършващо с издаването на нотариален акт.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Същата е законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора и при своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът счита, че на основание чл.143, ал.2 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден за заплати такова на ответника в минимален размер от 100 /сто/ лева.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Н. срещу Заповед № РТР21РД56-75 /

19.03.2021 г. на Кмета на Район „Г.“.

ОСЪЖДА Д. И. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет.3, ап.7, да заплати на Столична община 100 / сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: